

**I SEMINARIUM NAUKOWE
CENTRUM BADAŃ GŁĘBOKIEGO RESETU
AGERE CONTRA, Warszawa 24 stycznia 2025 roku, godz. 16.00-20.30.**

WPROWADZENIE DO DYSKUSJI

**Cybernetyczna identyfikacja i interpretacja
drogi ku rządowi światowemu**

Cybernetyka stanowi mało znaną i rzadko spotykaną metodę identyfikacji interdyscyplinarnych systemów oraz interpretacji zachodzących w nich zmian, za sprawą sterowania przepływami sygnałów informacyjnych i potencjałów energetycznych pomiędzy poszczególnymi ich elementami. Wśród rekonstruowanych i prezentowanych systemów zyskuje na znaczeniu globalny system polityczno-ekonomiczny, podlegający coraz wyraźniej nieprzypadkowym i niesamoistnym przeobrażeniom w kierunku wzrastającego ryzyka dla jego rozwoju a nawet przetrwania. Uporczywe ignorowanie empirycznych i logicznych czynników sztucznie prowokujących i celowo powodujących zmiany w ustalonym kierunku, skutkuje powtarzalną omylnością diagnoz, prognoz i rekomendacji dotyczących największych globalnych zdarzeń i cywilizacyjnie najdonioślejszych przeobrażeń. W znacznym stopniu uwalnia od tego bardziej poszerzona i pogłębiona wiedza o sterowaniu w układach zorganizowanych niesamodzielnych i samodzielnych.

Stawiana w literaturze teza że, „aktualna polityka i praktyka w zawrotnym tempie zmierzają do degradacji instytucji, a w konsekwencji do dezintegracji życia społeczno-gospodarczego”, dotyczy nie tylko Polski, ale również całego Zachodu, którego Polska jest częścią. Oznacza tym samym poważne zagrożenie nie tylko dla rozwoju zintegrowanego, ale trwania zachodniej cywilizacji i cywilizacji ogółnoświatowej zbudowanej na cywilizacyjnych osiągnięciach Zachodu. Osadzone na chrześcijaństwie, cywilizacyjne osiągnięcia Zachodu w zakresie afirmacji godności osoby ludzkiej, uniwersalnych praw człowieka, wolności jednostki, suwerenności narodu, wolnego rynku, zasady pomocniczości, demokracji parlamentarnej, równości wobec prawa, wzajemnej kontroli i powściągnięcia się władz, rozgraniczenia prawa prywatnego i publicznego, poszanowania prawa własności, wolności sumienia i wyznania czy autonomii kościoła i państwa, stały się fundamentem cywilizacyjnego dziedzictwa ludzkości, pozwalającym na dalszą poprawę warunków życia każdego człowieka i narodu. Ich teoretyczne kwestionowanie wraz z praktycznym niszczeniem chrześcijaństwa stwarza okazję i miejsce dla szerzenia cywilizacyjnie obcych tradycji zwłaszcza konfucjańskiego wschodu i islamskiego południa, zatrzymując a nawet cofając realny rozwój w sferze poszanowania ludzkiej godności i wolności, pod pozorami postępu technicznego zwłaszcza komputerów kwantowych i sztucznej inteligencji.

Metodyczna identyfikacja źródeł degradacji instytucji oraz interpretacja zjawisk dezintegracji rozwoju prowadzącej do deformacji demokracji, w tym przekształcania w inne formy ustrojowe wymaga odniesienia nie tylko do ustępującego ze światowej areny państwa narodowego, lecz również wstępującego na tę arenę państwa globalnego. Identyfikacja kreacji publicznych i prywatnych instytucji państwa globalnego oraz interpretacja zjawisk globalnej integracji architektury władzy i infrastruktury administracji wskazują na kształtowanie się ponadnarodowej formy ustrojowej w kształcie dyktatury. Jej tworzywem jest synergiczny kompleks możliwości technicznych, motywacji ekonomicznych oraz inspiracji ideologicznych, leżących niemal całkowicie poza zasięgiem sprawczości decyzyjnych

ośrodków państwowych, manifestujących formalną wewnętrzną legitymację demokratyczną a faktycznie podejmujących działania zabezpieczane niedemokratyczną pozycją zewnętrzną.

Interdyscyplinarnie-cybernetyczne metody identyfikacji obiektów, procesów i systemów informacyjnych podnoszą wartość poznawczą interpretacji zjawisk lokalnych i globalnych oraz przeobrażeń cywilizacyjnych i ogólnocywilizacyjnych. W wielu dziedzinach aktywności społecznej, ekonomicznej, politycznej i kulturalnej nieprzypadkowo zjawiska te przybierają obiektywnie destrukcyjny charakter, a procesy równie obiektywnie destrukcyjny kierunek. Potencjał opisująco-obrazujący oraz wyjaśniająco-uzasadniający cybernetyki ogólnej i społecznej pozwala diagnozować stan rzeczy, prognozować dalsze zmiany i rekomendować działania zaradcze w poszczególnych dziedzinach. Z powodu oddziaływania zewnętrznych – globalnych organizatorów na samodzielne do pewnego czasu – autonomiczne układy cybernetyczne państw narodowych ich instytucje pełniące rolę homeostatów (instytucje władzy) i korelatorów (instytucje administracji) są źródłem politycznej desuwerenizacji, pociągającej za sobą desuwerenizację gospodarczą w następstwie oddziaływań na instytucje akumulatora (instytucje finansowe) i zasilacza (instytucje energetyczne). Poszczególne przypadki zewnętrznych oddziaływań unijnego organizatora np. Komisji Europejskiej i Rady Europejskiej w deklaracjach politycznych i regulacjach prawnych „zielonego ładu”, są zbieżne z oddziaływaniami zewnętrznymi organizatora globalnego, np. Narodów Zjednoczonych kreujących politykę w drodze agend zrównoważonego rozwoju tj. Agenda 21 i Agenda 2030. W ten arbitralny i apodyktyczny sposób przebiega degradacja instytucji polityczno-prawnych w państwie narodowym wyzwanym z suwerenności przejmowanej przez instytucje państwa globalnego, czemu towarzyszy dezintegracja społeczno-ekonomiczna.

Cybernetyka jest nauką (cybernetyka ogólna) oraz inżynierią (cybernetyka społeczna) zapewniającą jednolite metodologicznie podejście do złożonych problemów teoretycznych i praktycznych o charakterze interdyscyplinarnym i holistycznym, badającą warunki i możliwości sterowania przetwarzaniem informacji i zasilaniem energią. Sterowanie sygnałami informacyjnymi i potencjałami energetycznymi stanowi funkcję zewnętrznego organizatora politycznych układów niesamodzielnie organizowanych lub wewnętrznego homeostatu politycznych układów samodzielnie zorganizowanych. Sterowanie przez zewnętrznego organizatora oraz samosterowanie przez wewnętrzny homeostat przepływami informacyjno-energetycznymi pozwala rozgraniczyć sztuczne (zależne i zmanipulowane) oraz naturalne (autentyczne i autonomiczne) ustroje, w tym społeczne, gospodarcze, polityczne i prawne. O ile zewnętrzny organizator stanowi i narzuca zasady polityczne, normy prawne, reguły społeczne i standardy gospodarcze jako obce i blokujące rozwój, to wewnętrzny homeostat je sankcjonuje i promulguje jako własne i uwalniające rozwój. Interdyscyplinarny i holistyczny charakter cybernetyki pozwala ją stosować do rodzajowo różnych – w tym politycznych i ekonomicznych oraz skalowo zróżnicowanych – w tym lokalnych i globalnych układów.

Abstrakcyjno-konstruktywistyczny charakter elementów układu cybernetycznego oddaje termin instytucja odnoszący się do strukturalno-funkcjonalnej jednostki, będącej elementem układu i uczestnikiem relacji z innymi elementami w obrębie tego układu. W tym sensie instytucje należą do sektora publicznego i prywatnego, regulowane są prawem powszechnie obowiązującym lub obowiązującym wewnątrznie oraz są sformalizowane lub niesformalizowane. Cybernetyczne rozumienie instytucji znajduje zastosowanie do obiektów identyfikowanych i interpretowanych w sposób właściwy różnym dyscyplinom nauki i techniki. W naukach społecznych, politycznych, prawnych i ekonomicznych tworzą one układ informacyjny i energetyczny. W interpretacji idealistycznej stanowią one podstawę dla podlegających reglamentacji praw informacyjnych i energetycznych, co w konwencjach technokratycznych, wypierających konwencje demokratyczne otwiera pole dla kontroli i nadzoru za

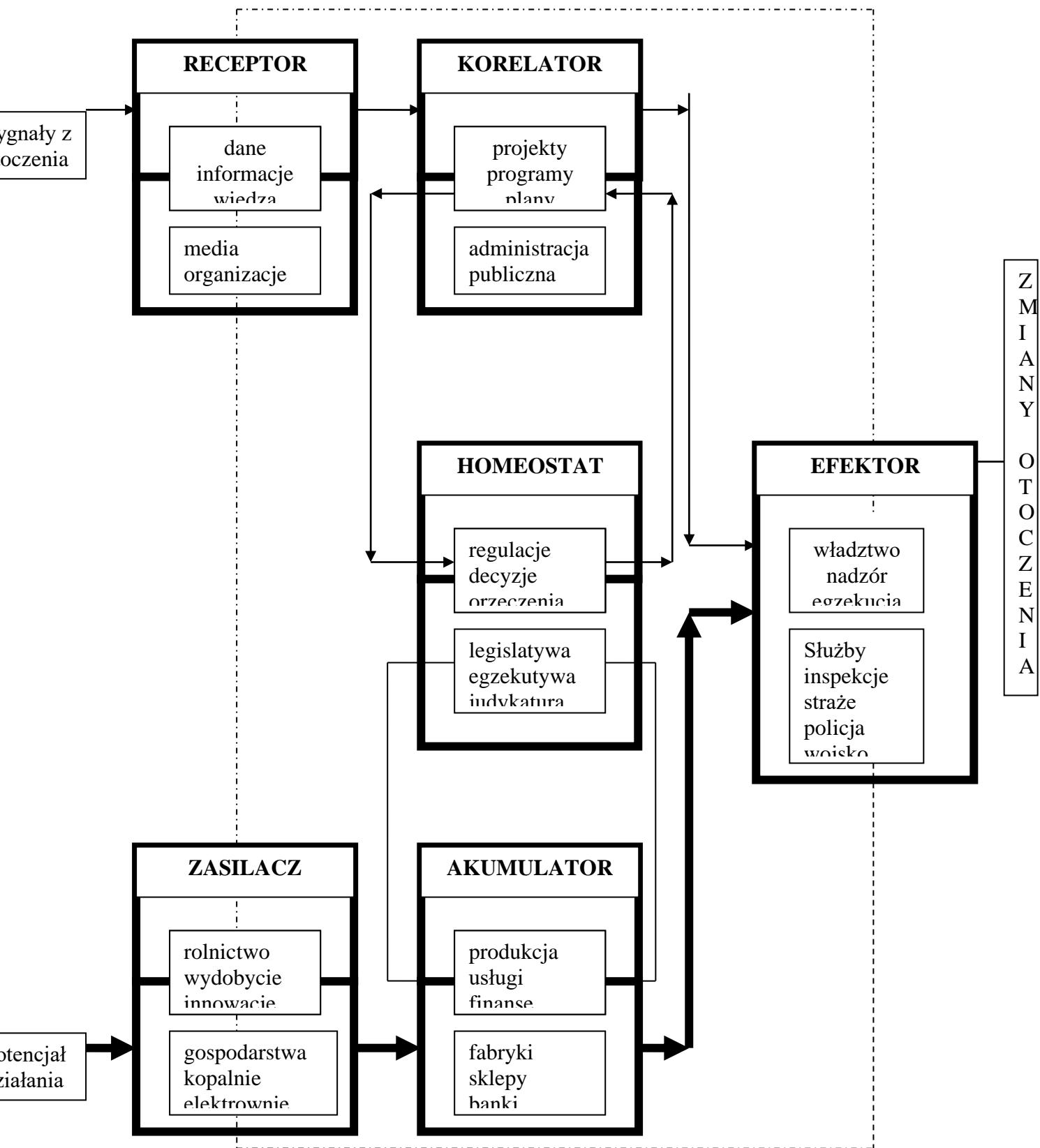
pomocą instytucji certyfikacji. Każde bowiem prawo, w tym rozpowszechnione już do informacji czy rozpowszechniane właśnie prawo do energii muszą mieć swoje granice wyznaczone interesem społecznym w obrębie całości, określanej mianem społecznego ładu informacyjnego czy społecznego ładu energetycznego. Społeczne luki informacyjne a za chwilę społeczne braki energetyczne miewają nie tylko naturalne, lecz również sztuczne źródła, w zależności od typu układu państwowego – albo samodzielnego z wbudowanym homeostatem (wewnętrznym organem złożonym z decyzyjnych ośrodków polityki państwa), albo tylko zorganizowanego z zewnętrznym organizatorem (znanym czy nieznanym ośrodkiem decyzji politycznych).

Na zgłębienie zjawisk i procesów globalizacyjnych pozwala cybernetyka rozpoznająca i prezentująca układy przepływów informacyjno-energetycznych, kontrolowanych przez wyposażony w technologię kwantową i sztuczną inteligencję globalny homeostat. W cybernetycznie domkniętym, autonomicznym układzie globalnym efektor jest zarazem organizatorem państwowych układów zorganizowanych, złożonych tylko z dwu elementów – własnego receptora do odbierania sygnałów i efektora do ich emitowania jak w sieci neuronowej. Uczestnikami globalnej sieci neuronowej stają się wszystkie obiekty zdolne do współdziałania w procesach informacyjno-energetycznych, rozprawdzanych w sieci Grid, zwanej inteligentną siecią energetyczną. W ramach podejmowanych i realizowanych projektów transformacji cyfrowej i energetycznej staje się ona jednolitym krwiobiegiem życiowym planety. W teorii miałby on być zdolny do samoregulacji, ale w praktyce jest wyposażony w boczne wejścia regulujące ideologicznie działanie całości oraz poszczególnych jej części, jak również pojedynczych obiektów, zgodnie z logiką sieciowej architektury i mechaniką cyfrowej infrastruktury. Społeczna luka informacyjna oraz energetyczna stanowią barierę dla zidentyfikowania i zinterpretowania globalnej architektury i infrastruktury kontroli i nadzoru, której moce obliczeniowe i zasilające pozwalają na niemal natychmiastowe wykonywanie operacji za pomocą komputerów kwantowych i algorytmów generatywnych na globalnych zbiorach danych do czego klasyczne superkomputery potrzebowałyby czasu liczonego w septylionach lat.

Ze względu na to, że harmonijna współpraca elementów układu globalnego jest sztucznie zakłócana, jakby spoza tego układu, przestają one się równoważyć w ramach ujemnych sprzężeń zwrotnych, eskalując przepływy w następstwie sprzężeń dodatnich. Oznacza to, że globalny organizator stawiający się poza globalnym układem, prowadzi cały układ do załamania. Układ globalny przestaje się sterować zgodnie z własnym interesem, tak w modelu suwerennych państw narodowych, jak również kontrolowanego państwa globalnego. Ważne jest stwierdzenie, że „Cybernetyczny układ autonomiczny będzie zintegrowany i zrównoważony, jeżeli instytucje homeostatu (Hom) i pozostałych organów będą realizowały powierzone im zadania zgodnie z relacjami (przepływami)”. Tak jednak nie dzieje się w globalnie domkniętym układzie nierównoważonym przez jakiś – jakby z innej planety odmienny układ globalny, co oznacza niczym niekontrolowaną i niepowstrzymaną eskalację sprzeczności interesów, skutkującą nieuchronnym kryzysowo-wojenno-rewolucyjnym załamaniem, analogicznie do losów upadłych państw narodowych. Oznacza to drogę do światowej anarchii kontrolowanej przez ponadświatowego despotę za pomocą sieci zintegrowanej dystrybucji informacji i energii. Wyłączenie rozproszonych – narodowo-państwowych systemów informacyjno-energetycznych i włączanie na ich miejsce systemu centralnego o globalnej architekturze i infrastrukturze odbywa się w ramach transformacji klimatyczno-energetycznej i oznacza głęboki reset, skrywany pod manifestem Wielkiego Resetu. Wskazują na to rozpowszechniane bez rzetelnej weryfikacji wizje ideologiczne, wciąż dopracowywane narzędzia techniczne służące inwigilacji oraz asygnowane w drodze zadłużania świata środki finansowe.

Z cybernetycznego punktu widzenia globalizacja i będąca jej elementem transformacja cyfrowo-energetyczna (trzon Krajowego Planu Odbudowy), stanowi deformację państwa narodowego zastępowanego w funkcji informacyjno-decyzyjnej i finansowo-energetycznej przez zewnętrznego organizatora i dystrybutora zarazem, przejmującego rządzenie i zarządzanie układem, który przestaje być samodzielny i samosterowny. Cybernetycznym układem samodzielnym i samosterownym przestaje być państwo narodowe a staje się państwo światowe. Polega to na utracie w procesie globalizacji, narodowego homeostatu – suwerennego ośrodka władzy – rządzenia i narodowego korelatora – sprawnego aparatu administracyjnego – zarządzania. Ostatecznie otwiera to drogę do czegoś na kształt rządu światowego – global government i zarządu globalnego – global governance. O ile ten pierwszy przedstawiany jest jeszcze w kategoriach teorii spiskowych dotyczących Komisji Trójstronnej, Klubu Bilderberg, czy Rady Stosunków Międzynarodowych, ten drugi już zostaje oficjalnie wprowadzany w praktyce agend Narodów Zjednoczonych, tj. WHO, WTO, FAO, UNESCO. Bagatelizowana realność ciał pretendujących do roli rządu światowego, a zarazem podnoszona nieskuteczność struktur globalnego zarządzania, stwarzają podatny grunt dla wprowadzania nowego – tym razem globalnego porządku światowego jako porządku transnarodowego, technokratycznie sterowanego informacją i energią przez jeszcze nieogłoszone, ale zapewne już zaplanowane ponad- i pozanarodowe partnerstwo publiczno-prywatne.

SAMODZIELNY PAŃSTWOWY UKŁAD CYBERNETYCZNY